

Letu v slovo.

Z Bogom, leto, z Bogom!	Malo si veselja
Kmalu odhitiš,	Obrodilo mi
Žalosten spomin mi	Malo, malo upov
Nase zapustiš.	Izpolnilo mi.

Z Bogom! zdaj ti kličem
 Žalosten v slovo,
 Bode li milejše
 Leto mi novo ?

Fr. Zdravko.

Zimski metuljčki . . .

Metuljčki beli
 Hité veseli
 Na zemljo . . .

„Oj, kje ste rože,
 Da bi počili —
 Da med bi popili
 Iz sladkih čaš — ?“

„Ah, mrzlo je cvetje . . .
 Življenje v naravi
 Zatrli ste vi
 S preobilnim naletom.““

„Zatrli ? Ne, v sladki sen
 Zazibali cvetice
 Smo trudne . . .“

Metuljčki beli
 Hité veseli . . .

Jos. Bekš.

Tatinski vrabec.

Vrabec med kokošmi
 Zrnje je pobiral,
 Nanj se je petelin
 Pisano oziral.

Kara ga, a vrabec
 Uka ne poslušá,
 Dokler vse ne izgine,
 Slastno jed pokuša.

Zdaj petelin reče:
 „Kdo pa tebe prosi,
 Da pobiraj zrnje,
 Ki le nam se trosi.“

Kavsne ga petelin,
 Da na tla je padel
 In je s smrtjo plačal,
 Kar je putam ukradel.

Mrtvega vrabiča
 Puta gleda milo
 In mu slednjič reče:
 „Prav se ti je zgodilo.“

T. Gorski.

